

**RUST
IN
VREDE**

Met een gevoel van grote eerbied en dankbaarheid denken we terug aan

ANTONIUS GERHARDUS SPITSHUIS

weduwnaar van

Maria Geertruida Lisetta Kroeze

Hij werd op 16 juni 1894 te Losser geboren en de Heer nam hem terug op 9 juli 1973, nadat hij het sacrament der Zieken had mogen ontvangen. Zijn lichaam werd op 13 juli aan de aarde toevertrouwd op het r.k. kerkhof te Oldenzaal, waar het de glorievolle verrijzenis afwacht.

Ruim een half jaar na de dood van zijn lieve vrouw, met wie hij 51 jaar lang lief en leed gedeeld heeft, is Toon Spitshuis overleden. Hij was een eenvoudig man met een groot geloof; hij was blij en opgeruimd, eenvoudig en eerlijk en heeft met een benijdenswaardige nauwgezetheid gewerkt voor zijn vrouw en kinderen, en wel tot op zeer hoge leeftijd. En zo heeft hij in de harten van zijn kinderen en kleinkinderen een grote dankbaarheid en blijde bewondering achtergelaten. Oud zijn betekent vaak versleten zijn, ongeschikt voor zijn omgeving, een last voor zich zelf of anderen, maar van dit alles was gelukkig bij hem geen sprake. Omdat hij praktisch tot het einde van zijn leven kras bleef, was zijn

ouderdom vriendelijkheid, wijsheid en zonnige blijheid.

Naast zijn gezin ging hem ook heel bijzonder ter harte het landgoed „De Boerskotten”, want met zijn vader is hij sterk betrokken geweest bij de aanleg van dit grote landgoed. Als bosbaas en jachtopziener heeft Toon Spitshuis altijd zo'n grote zorg voor de Boerskotten gehad, dat het landgoed gewoonweg een stuk van zijn leven geworden was. Voor heel veel natuurliefhebbers is bosbaas Spitshuis een begrip geworden en zal hij nog lang in de herinnering voortleven.

Moge hij ook voortleven bij de Heer en voor altijd Zijn heil aanschouwen. (Ps. 90)

Voor de bliken van medeleven ondervonden bij het overlijden van onze dierbare vader, behuwd en grootvader zeggen wij hartelijk dank.

Kinderen, behuwd
en kleinkinderen

De Lutte, juli 1973